

Met ups en downs trappen door Op de pedalen over

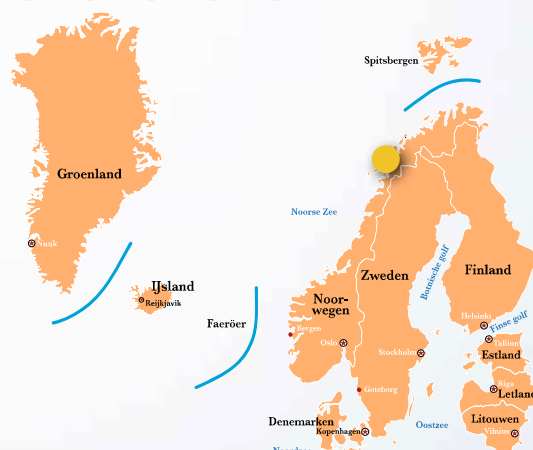
Uitgestrekte wateren. Ruige rotspartijen. Gekeurde houten huisjes die het landschap sieren. Het waait. Je kijkt je ogen uit, maar wel vanaf de fiets. Het is best een beetje zwaar. Gelukkig is de bagage met de pick-up mee, dat scheelt een paar kilo's heuveltje op. Met de European Bike Challenge reis je op een onvergetelijke en uitdagende manier over de Lofoten. Een eilandengroep voor de kust van de provincie Nordland in het noorden van Noorwegen.

TEKST & FOTOGRAFIE MANJA HERREBRUGH

NORDIC

een ansichtkaart de Lofoten

De Lofoten hebben weinig uitleg nodig. De verbeelding spreekt voor zich, en de foto's eigenlijk nog meer. Eerst even dit, om verwarring te voorkomen: de Lofoten worden buiten Noorwegen als eilandengroep gedefinieerd, maar in Noorwegen is het een aanduiding voor een district. Het grootste eiland, Austvågøy, behoort bijvoorbeeld zowel tot de Lofoten als tot Vesterålen (ook een eilandengroep). En daar gaat de reis naartoe. Zelf sluit ik iets later aan, en doen mijn benen niets anders dan af en toe een beetje wandelen en lui in een pick-up zitten. De vier deelnemers aan de reis kunnen dat niet zeggen. Zij fietsen in dertien dagen 1.469 kilometer kriskras door de prachtige natuur van Noord-Noorwegen. Neem de meer dan veertienduizend hoogtemeters mee die daar ook bij horen en je begrijpt: de European Bike Challenge heet niet voor niets de European Bike *Challenge*.

Kennis gemaakt

Daar sta ik dan, met mijn fototoestel in mijn backpack op het vliegveld in Bodø. Raymond van den Heuvel – de initiator van deze uitdaging – komt me ophalen met de pick-up waar ik de komende dagen mee op pad zal

**‘De vier deelnemers
fietsen in dertien dagen
1.469 kilometer kriskras
door de prachtige natuur
van Noord-Noorwegen’**

gaan. Het vervoer is niet te missen: een groot en stoer metalen tot camper omgebouwd gevaarte pruttelt de rustige parkeerplaats op. Om me heen licht de natuur vast een tipje van de sluier op. Het vliegveld ligt prachtig in het groen. Raymond is samen met zijn zoon al

ruim een week bezig geweest om de expeditiecamper van Nederland naar zijn plaats van bestemming te vervoeren. De deelnemers zijn vier dagen eerder aangekomen en gestart in Namsos. Ze hebben al kennis gemaakt met de weidse uitzichten over het water, afgewisseld met bebossing. Maar ook voelden ze de zwaarte van de hoogtemeters en de wind tegen. Ze hebben al watervallen gezien, en veel groen. Dat belooft wat.

Eeuwigheid

Na een eerste nacht in de camper in Saltstraumen is het weer een zonnige ochtend en pakken we de ferry bij Bodø naar Moskenes, zo'n vier uur lang op het water. Een goede manier om iedereen te leren kennen. We zien wel wat wolkjes boven het gebied waar we naartoe varen, dus we bereiden ons voor op wat slechter weer. Na de overtocht

De tentjes van European Bike Challenge staan klaar op het Uttakleiv-strand

Alleen maar prachtig landschap om ons heen

Borrelen onder de luifel van de expeditiecamper van Raymond

Fotootje maken bij de ferry én rust voor de benen

De deelnemers fietsen op Santos-fietsen die tijdens de reis regelmatig gecheckt worden

Na de ferry snel weer op de fiets

Na het vertrek van de fietsers wordt de expeditiecamper ingepakt, altijd een nauwkeurig karwei

springen de deelnemers weer op hun mooie fietsen, klaar voor een zeventig kilometer lange tocht naar Utrakleiv. Daar komen wij als *basecamp* iets eerder aan. Nadat de tentjes zijn opgezet komen de deelnemers aan, ze hebben flinke wind tegen gehad. Na een Adventure Food-maaltijd en gezelligheid van de borrelaars onder de luifel van de camper, genieten we van een prachtige zonsondergang die een eeuwigheid lijkt te duren.

Door de mist

Hoe helder het die avond was, zo mistig is het de dag erop. Nou vind ik mist ook altijd wel wat hebben, zeker de fotograaf in mij. De fietsers moeten wel even slikken. Maar stoer als ze zijn, mopperen ze niet. Ze trekken hun lange broeken aan en zijn ze weer klaar voor het avontuur wat die dag gaat brengen. Zelf

had ik me met alle overtuigingen van mooi weer (apps, campingburen) voorbereid op een heldere dag. We oefenden de avond ervoor met de drone en ik laadde al mijn batterijen op. Maar vandaag zie je dus helemaal niks. Zo grillig is de natuur.

‘Er vormen zich onder de deelnemers twee subgroepen: de vroege vertrekkers en de snelheidsduivels’

De fietsers pendelen langs veel doorgaande wegen: een wat drukker dag dus, zo op de weg. Ze passeren het Vikingmuseum waar ook hele lekkere taartjes te krijgen zijn, zo blijkt. Er vormen zich onder de deelnemers

twee subgroepen: de vroege vertrekkers en de snelheidsduivels. Zij ontmoeten elkaar dan meestal na een paar uren. Dit keer was dat in de buurt van het museum. Aan het eind van de tocht genieten ze nog even van de stillere weg richting de camping Hov in Gimsøysand.

Onder de zon

De dag erna blijkt pas in wat voor prachtige omgeving we staan, want de dag begint met zon. Wat een heerlijk uitzicht over de zee en de groene kustlijn met ruige rotsen. En het weer is een cadeautje na zo'n mistige dag. We maken zelfs wat dronebeelden. De fietsers hebben allemaal hun gele outfit aan, dus ze vallen lekker op. Vanuit de camper hang ik regelmatig uit het raam om ze te fotograferen en te filmen. Ze moeten wel een eind: honderd kilometer. Ze komen langs de grootste houten

kerk van Noorwegen, bij Kabelvåg. Er worden groepsselfies gemaakt. Ze fietsen over bruggen en nemen ferry naar Melbu. Wij zien ze weer vlak bij het prachtige Svolvær, waar we op een terras in de zon ons in luxe wanen. We maken nog wat foto's en filmpjes en willen misschien wel helemaal niet meer weg van die plek. Toch doen we dat, want er staat nog veel meer moois op ons te wachten. Uiteindelijk eindigen we bij een camping in een bos en gaan na een lekkere maaltijd vermoeid slapen.

Stormachtig

De energie van die dag is nodig, want de volgende etappe moeten de deelnemers zien te fietsen met een stevige noorderwind. We beginnen met een ontbijt aan de picknicktafels, in de zon. We verlaten via een typische

brug, die voor de fietsers ware nachtmerries zijn met een stijging van zeven procent, de Lofoten en komen aan op de Vesterålen, ook een eilandengroep. Deze is kaler van karakter, ruiger ook. De harde wind is inmiddels over

‘Als de fietsers uitgeput aankomen staat een spaghetti maaltijd te wachten’

gegaan in een storm. We denken aan ‘onze’ fietsers. Op de camping in Bleik proberen we de tentjes op te zetten, maar na twee gebroken stokken durven we het niet meer aan. We besluiten een hotel te boeken. Er is zowaar nog plek voor ons allen. Als de fietsers

uitgeput aankomen staat een spaghetti maaltijd te wachten. Eten is tenslotte erg belangrijk na zo'n inspannende dag.

Rustdag

De volgende dag vertrekken we naar het hotelletje, een stukje verderop. Het ligt prachtig. We maken nog een wandeling. Die wind blaast je helemaal 'moe', die constante ruis om je hoofd, het is een bijzondere ervaring. We kijken vanaf het hotelletje uit op een papegaai-duiker-eiland. Tien kilometer naar Andenes, dat is eigenlijk 'het enige' wat gefietst moet worden op de 'rustdag'. Dat blijkt echter onmogelijk, want de fietsers worden omvergeblazen. Uiteindelijk gaan twee fietsers op de aanhanger van de camper, en twee fietsen achterop de lokale bus richting Andenes. Wat een wind.

Het landschap is één grote ansichtkaart

De hele groep na aankomst op de camping in het bos

De Santos-fietsen mogen ook even uitrusten

Een van de vele fraaie landschappen die worden gepasseerd

Hoge golven

Na een nacht in een soort Villa Kakelbont, pakken we de ferry naar Senja. Wat een tocht is dat. Als we de passagiersruimte in lopen, zien we al overal spuugzakjes liggen en na twee

‘Het is een heerlijke plek, die in de winter helemaal stampvol zit vanwege het noorderlicht

grote golven weet ik: dit wordt hel. Iedereen duikt in zichzelf, maar gelukkig worden de golven langzaam minder hoog en kan er weer gefotografeerd worden. Senja, *here we come!* We maken filmpjes en foto’s vandaag,

het weer is uiteindelijk goed geworden en de zon schijnt. Ook de wind is wat afgenomen, gelukkig. De fietsers doen veel hoogtemeters vandaag. We zien veel tunnels op de route, blauwe zee uitzichten en veel klimmen en dalen. Overnacht wordt deze keer bij het Yggdrasiltunet Farm Hotel. Ook dit hotel heeft het blauwe zee uitzicht, is met veel liefde ingericht en wordt gerund door een boerenfamilie. Het is een heerlijke plek, die in de winter helemaal stampvol zit vanwege het noorderlicht.

Een mooie laatste avond voor mij. Ik ga namelijk vanaf Tromsø weer huiswaarts, terwijl de rest van de groep nog doorgaat naar de Noordkaap. Als ik in het vliegtuig terug zit, kijk ik nog een keer vanuit vogelvlucht naar het prachtige landschap. Dag mooie ansichtkaart! 🐾

Overleg over de route in Villa Kakelbont

Prachtig zicht op een typisch vissersbootje in Bleik

Het is goed toeven bij Yggdrasiltunet Farm Hotel

LOFOTEN, NOORWEGEN

Ligging en bereikbaarheid

De Lofoten (Vesterålen) liggen aan de westkust van Noord-Noorwegen (provincie Nordland). Aan de oostzijde grenzen ze aan de Noorse kust en aan de westzijde aan de Noorse Zee. Er zijn twee mogelijkheden om er te komen: met de auto (voor de langzame reiziger een mooie trip). Je kunt via Zweden rijden of Noorwegen. De oversteek naar de eilanden kan met een ferry vanaf Bodø of een brug bij Narvik. Optie twee is vliegen. Dit kan via Oslo naar verschillende luchthavens op de Lofoten.

Klimaat en beste reistijd

Het klimaat op de Lofoten is relatief mild vanwege de Warme Golfstroom. In de winterperiode is het vrijwel de hele dag donker, in de zomer blijft het juist licht. Als je het noorderlicht wil zien en ook de mogelijkheid wil hebben om wandelingen te maken, dan kun je het beste in de tweede helft van september reizen. Puur noorderlicht zien? Dat kan tussen half september en

PRAKTISCHE INFORMATIE

half april. Tussen mei en juli heb je de middernachtzon. Juli en augustus zijn de drukstbezochte maanden wat betreft toerisme op de Lofoten.

Accommodaties

De Lofoten staan bekend om de vissershutten (*rorbuer*). Dit zijn hutten die gerenoveerd zijn en omgebouwd tot moderne accommodaties. Er zijn echter ook genoeg hotels en natuurlijk campingmogelijkheden. In het hoogseizoen kun je hotels wel het beste weken van tevoren boeken, anders is het vol.

European Bike Challenge

European Bike Challenge is een bike packing tour boven de poolcirkel. Alles is geregeld: de route, gps apparaten, een fiets, bagagevervoer, technische ondersteuning, overnachtingsplekken, ontbijt, diner, sportvoeding en een fietsoutfit. Zelf meenemen: slaapzak, kussen, persoonlijke voorkeur-voeding. Op avontuur zonder je druk te maken.